

bevestiging, dat kweekproeven in alle opzichten aangetoond hadden, dat wij niet met ééne soort en hare variëteit te doen hebben, doch met 2 geheel van elkaar gescheiden soorten, en dat door moderne entomologen de beide voornoemde soorten nooit meer als één en dezelfde mogen beschouwd worden.

Niet alleen verschillen de vlinders zelf zeer in gedaante, maar ook de rupsen. Eene nadere beschrijving van vlinder en rups te geven, acht ik overbodig, daar deze beide in het werk van SEITZ, deel IV, blz. 216 en 217, goed beschreven zijn; maar één belangrijk feit wil ik toch even vermelden, n.l., dat *Larentia variata* SCHIFF. als rups uitsluitend leeft op zilverspar (*Abies alba*=*pectinata*) en fijnspar (*Picea excelsa*) en, voor zoover bekend, nooit op den (*Pinus sylvestris*), terwijl de rups van *Larentia obeliscata* HBN. bijna uitsluitend op dezen laatsten boom gevonden wordt. Verder is de rups van *L. variata* SCHIFF. bijna niet te onderscheiden van die van *Larentia bicolorata* HUFN., verschilt echter aanmerkelijk van die van *L. obeliscata* HBN.

Derhalve hebben wij hier te doen met *Larentia variata* SCHIFF., zijnde eene nieuwe soort voor onze fauna, terwijl de zeer algemeene soort, die tot nog toe *Larentia variata* SCHIFF., met of zonder toevoeging van var. *obeliscata* HBN., genoemd werd, thans *Larentia obeliscata* HBN. moet heeten. ¹⁾

Overveen, Sept. 1923.

G. A. BENTINCK.

Aanvulling van eenige vroegere diagnoses.

1. *Trichoptera*.

Op de vergadering van 18 Februari 1923 te Utrecht (Tijdschr. v. Ent. LXVI, p. VIII) vermeldde ik de vangst van een *Trichopteron* f. n. sp. door den heer Koornneef te Apeldoorn, waarvan de diagnose niet vast stond. Sinds dien ontving ik het bekende werk van Mac Lachlan „A monographic Revision and Synopsis of Trichoptera of the European Fauna”. Met behulp daarvan meen ik wel als zeker te mogen aannemen, dat de naam moet zijn: *Halesus radiatus* Curt. ♀.

Verder werd ik door genoemd boek in staat gesteld, te bevestigen, dat de *Stenophylax*, door den heer Corporaal

¹⁾ Men zie over deze beide soorten ook: Tijdschr. v. Entom., Dl. LXVI, 1923, p. 162—163.

in den Sint Pietersberg gevangen (zie Tijdschr. v. Ent. LXV, 1922, p. XI), inderdaad is: *Stenophylax speluncarum* Mac Lachlan ♀. Dit is de tweede vindplaats in ons land.

2. *Dermaptera*.

Bij mijn overzicht der Nederlandsche *Dermaptera* (Tijdschr. v. Ent. LIX, 1916, p. XVI) vermeldde ik, dat een door den heer Uyttenboogaart in een pakhuis te Amsterdam gevonden oorworm mij een puzzle was, al meende ik, dat het vermoedelijk zou blijken *Labia arcuata* Borm. ♀ te zijn. Tijdens een bezoek, dat ik dezen zomer van Prof. R. Ebner uit Weenen ontving, liet ik hem het diertje zien. Hij was zoo welwillend het mede te nemen ter determinatie; nu ontving ik het terug met begeleidend schrijven, waarin hij mededeelt, dat hij ook tot deze conclusie komt, voor zoover men bij een ingevoerden oorworm, en nog wel een wijfje, positief mag zijn. De naam moet zijn: *Labia annulata* Fabr. (= *arcuata* Scudd.) ♀. De soort komt voor in Midden- en Zuid-Amerika. Genoemden heer breng ik hier mijn dank.

3a. *Rhynchota* (*Heteroptera*).

Juni 1917 (Tijdschr. v. Ent. LX, p. XLIII) liet ik op de vergadering te Dieren een roofwants zien, gevangen te Zeeburg (A'dam) 10. VII. 1915, door den heer v. Doesburg. Het is mij sedert gelukt het dier te determineeren; de naam is: *Allaeocranum* (*Opsicoetus*) *biannulipes* Montr. & Sign. (Ann. Soc. Ent. Fr. 1861, p. 69). *Reduvius laniger* Butl. (1876) schijnt ook nog een synoniem te zijn. De soort is zeer verbreid in tropisch Amerika en Azië en op vele eilanden (Antillen, Stille Zuidzee, Ceylon, Oost-Indischen Archipel) te vinden, zoodat mijn onderstelling, dat het dier van een of ander schip ontvlucht zal zijn, wel zeer waarschijnlijk is. Of de soort echter genoeg kosmopoliet is, om ook tot de Europeesche fauna te gaan behooren, dient te worden afgewacht.

3b. *Rhynchota* (*Homoptera*).

Ter gelegenheid van een correspondentie met den heer Jensen Haarup, den Deenschen Rhynchotoloog, zond ik hem mijn „Aanteekeningen over *Rhynchota Homoptera* II”

(Ent. Ber. VI, No. 125, 1 Mei 1922). Op pag. 70 had ik een *Eupteryx* spec.?, van den heer Schuyt uit Amerongen ontvangen, als f. n. sp. vermeld en kort beschreven. Naar aanleiding daarvan schreef hij mij, dat de soort wel kon zijn *Eupteryx pictilis* Stål 1853. Het gelukte mij nog niet, de origineele beschrijving meester te worden, wel vond ik in J. Sahlberg „öfversigt af Finlands och den Skandinaviska halföns Cicadariae,” 1871, p. 198 een goede beschrijving van deze soort, waaruit mij blijkt, dat deze onderstelling juist is. Het exemplaar is een wijfje. De soort komt voor op boschbes en was, volgens den Catalogus van Osharin, gevonden in Skandinavië (Noorwegen en Zweden), Noord- en Midden-Rusland, Helvetia. Het is dus weder een aanwinst voor onze boreale fauna.¹⁾ Voor zijn opmerking ben ik den Heer Jensen Haarup zeer erkentelijk.

Amsterdam.

D. MAC GILLAVRY.

Een afdoend middel tegen beschadiging van wollen stoffen en pelterijen door motlarven.

De Berlijnsche hoogleraar Dr. A. Hase zond mij eenigen tijd geleden een separatum van een in het tijdschrift „Desinfektion” verschenen artikel van zijne hand over bovenstaand onderwerp.

Uit deze verhandeling blijkt, dat Prof. Hase na lang zoeken er in geslaagd is een middel te vinden tot bestrijding der voor de garderobes zoo schadelijke kleermotten. Tot in de kleinste details wordt in genoemd geschrift het resultaat zijner onderzoekingen aan het licht gebracht.

Het bestrijdingsmiddel is een ademhalingsgift en heet Hexachlorethan (C₂Cl₆). Van kamfer en naphthaline onderscheidt het zich doordat het, eene ware insecticide

1) Holdhaus, Kritisches Verzeichniss der boreo-alpinen Tierformen (Glazialrelikte) der mittel- und südeuropäischen Hochgebirge, Annalen des K.K. Naturhist Hofmuseums, Bd. XXVI, Wien, 1912, p. 399-440, zegt op p. 429:

„Die Zahl der boreo-alpinen Rhynehoten ist sehr gering. Allerdings sind unsere faunistischen Kenntnisse vielfach noch recht lückenhaft und so wäre es möglich, dass sich späterhin noch einige weitere Arten, über deren geographische Verbreitung wir gegenwärtig keine ausreichenden Daten besitzen, als boreo-alpin erweisen. Zu achten wäre in dieser Hinsicht auf die Gattung *Saldia*, auf die Homopterenarten *Eupteryx pictilis* Stål und *Aphalara affinis* Zett., endlich auf *Orthezia cataphracta* Olafs. und *Chermes sibiricus* Chol.”